Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 5. júla 2012*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 97/7/ES — Ochrana spotrebiteľa — Zmluvy na diaľku — Informovanie spotrebiteľa — Informácie poskytnuté alebo prijaté — Trvalé médium — Pojem — Hypertextový odkaz na internetovej stránke dodávateľa — Právo na odstúpenie od zmluvy“

Vo veci C-49/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Wien (Rakúsko) z 26. januára 2011 a doručený Súdnemu dvoru 3. februára 2011, ktorý súvisí s konaním:

Content Services Ltd

proti

Bundesarbeitskammer,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský, E. Juhász (spravodajca), G. Arestis a T. von Danwitz,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. januára 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Content Services Ltd, v zastúpení: J. Öhlböck, Rechtsanwalt,

— Bundesarbeitskammer, v zastúpení: A. M. Kosesnik-Wehrle a S. Langer, Rechtsanwälte,

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

— belgická vláda, v zastúpení: T. Materne, splnomocnený zástupca,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

— grécka vláda, v zastúpení: G. Kotta, F. Dedousi a G. Alexaki, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: nemčina.

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci L. D'Ascia, avvocato dello Stato,

— holandská vláda, v zastúpení: C. M. Wissels a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: M. Owsiany-Hornung a S. Grünheid, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. marca 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Content Services Ltd (ďalej len „Content Services") a Bundesarbeitskammer týkajúceho sa formy, v akej musia byť spotrebiteľovi, ktorý cez internet uzavrel zmluvu na diaľku, poskytnuté informácie o tejto zmluve.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 9, 11, 13, 14 a 22 smernice 97/7 stanovujú:

„9. … zmluvy dojednané na diaľku využívajú jeden alebo viacero prostriedkov komunikácie na diaľku;… neustály vývoj týchto komunikačných prostriedkov neumožňuje zostavenie úplného zoznamu, ale vyžaduje si definovanie zásad, ktoré sú platné dokonca aj pre také prostriedky, ktoré ešte nie sú bežne používané;

…

11. … použitie prostriedkov komunikácie na diaľku nesmie viesť k redukcii informácií poskytnutých spotrebiteľovi;… informácie, ktoré musia byť zaslané spotrebiteľovi, by mali byť vymedzené bez ohľadu na použitý komunikačný prostriedok;…

…

13. … informácie šírené niektorými elektronickými technológiami sú často svojou podstatou nestále, nakoľko nie sú prijímané na permanentné médium;… spotrebiteľ musí preto v primeranom čase obdržať písomné oznámenie obsahujúce informácie potrebné na riadne splnenie zmluvy;

14. … spotrebiteľ nemá možnosť skutočne vidieť výrobok alebo uistiť sa o podstate poskytovanej služby pred uzavretím zmluvy;… by malo byť vytvorené ustanovenie, pokiaľ nie je v tejto smernici stanovené inak, týkajúce sa práva na odstúpenie od zmluvy;…

…

22. … v rámci používania nových technológií nemá spotrebiteľ možnosť ovládať používané komunikačné prostriedky;… je preto potrebné zabezpečiť, aby dôkazné bremeno bolo na strane spotrebiteľa [dodávateľa – *neoficiálny preklad*]“.

4 Článok 4 tejto smernice nazvaný „Informácie pred uzavretím zmluvy“ stanovuje:

„1. V primeranom čase pred uzavretím akejkoľvek zmluvy na diaľku sa spotrebiteľovi poskytnú tieto informácie:

a) identita dodávateľa a, v prípade zmlúv vyžadujúcich platbu vopred, jeho adresa;

b) hlavné charakteristiky tovaru alebo služieb;

c) cena tovaru alebo služieb, vrátane všetkých daní;

d) dodacie náklady, ak existujú;

e) údaje o platbe, dodávke alebo poskytnutí;

f) existencia práva na odstúpenie od zmluvy, okrem prípadov určených v článku 6 ods. 3;

…

2. Informácie uvedené v odseku 1, ktorých obchodný zámer musí byť jasne vyjadrený, sa poskytnú jasným a zrozumiteľným spôsobom, ktorý zodpovedá použitému prostriedku komunikácie na diaľku s primeraným zreteľom predovšetkým na zásady dobrej viery v obchodných transakciách a zásady riadiace ochranu tých, ktorí v súlade s legislatívou jednotlivých členských štátov, nie sú spôsobilí súhlasiť s takýmito transakciami, ako napríklad maloletí.

…“

5 Článok 5 danej smernice nazvaný „Písomné potvrdenie informácií“ stanovuje:

„1. Spotrebiteľ musí obdržať potvrdenie v písomnej forme alebo potvrdenie vo forme iného dostupného trvalého média, ku ktorému má prístup, potvrdzujúce informácie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) až f), a to v primeranom čase počas plnenia zmluvy a najneskôr v čase dodania v prípade, že ide o tovar, ktorý nie je určený na dodanie tretím stranám, ak takéto informácie neboli dodané spotrebiteľovi v písomnej forme alebo vo forme iného dostupného trvalého média, ku ktorému má prístup, už pred uzavretím zmluvy.

V akomkoľvek prípade musia byť spotrebiteľovi poskytnuté:

— písomné informácie o podmienkach a postupoch pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle článku 6, vrátane prípadov uvedených v prvej odrážke článku 6 ods. 3,

— geografická adresa obchodného sídla dodávateľa, na ktorú môže spotrebiteľ zasielať akékoľvek sťažnosti,

— informácie o existujúcich popredajných službách a zárukách,

— informácie o možnosti zrušenia zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, alebo dobu presahujúcu 1 rok.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na služby vykonávané prostredníctvom prostriedku komunikácie na diaľku v prípade, ak sú dodané iba raz a sú fakturované prevádzkovateľom prostriedku komunikácie na diaľku. Aj napriek tomu však spotrebiteľ musí mať možnosť obdržať adresu obchodného sídla dodávateľa, na ktorú môže zasielať akékoľvek sťažnosti.“

6 Článok 6 smernice 97/7 nazvaný „Právo na odstúpenie od zmluvy“ stanovuje:

„1. Pri akejkoľvek zmluve na diaľku má spotrebiteľ k dispozícii obdobie najmenej siedmich pracovných dní, počas ktorých môže odstúpiť od zmluvy bez penalizácie a bez udania dôvodu. …

…

3. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, spotrebiteľ nemôže uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v odstavci 1, ak ide o:

— zmluvy o poskytnutí služieb, ak sa so súhlasom spotrebiteľa ich plnenie začalo pred koncom obdobia siedmich pracovných dní uvedeného v odseku 1,

…“

7 Článok 14 smernice 97/7 nazvaný „Minimálna doložka“ stanovuje, že v oblasti upravenej touto smernicou môžu členské štáty zaviesť alebo zachovať v platnosti prísnejšie ustanovenia v súlade so Zmluvou o FEÚ na zabezpečenie vyššej úrovne ochrany spotrebiteľa a že tam, kde je to primerané, budú tieto ustanovenia vo všeobecnom záujme obsahovať zákaz obchodovania s niektorými druhmi tovaru alebo služieb, najmä liečivami, na ich území prostredníctvom zmlúv na diaľku s primeraným zreteľom na Zmluvu.

8 Na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 321) sa v súlade s jej článkom 2 písm. f) „trvalým dátovým nosičom“ rozumie „každý nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovávať informácie adresované jemu osobne spôsobom dostupným pre budúce použitie po dobu zodpovedajúcu účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií“.

9 Na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/92/ES z 9. decembra 2002 o sprostredkovaní poistenia (Ú. v. ES L 9, 2003, s. 3; Mim. vyd. 06/004, s. 330) sa v súlade s článkom 2 bodom 12 „trvanlivým nosičom“ rozumie „každý prostriedok, ktorý zákazníkovi umožňuje uloženie informácií určených jemu osobne spôsobom prístupným na použitie v budúcnosti, na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií“.

10 Na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66) sa v súlade s jej článkom 3 písm. m) „trvalým nosičom“ rozumie „akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií“.

11 V súlade s článkom 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, s. 64) sa smernica 97/7/ES zrušuje s platnosťou od 13. júna 2014. Na účely smernice 2011/83 sa v súlade s jej článkom 2 bodom 10

„trvalým nosičom“ rozumie „akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo obchodníkovi uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií“.

Rakúske právo

12 Smernica 97/7 bola prebratá na vnútroštátnej úrovni zákonom o ochrane spotrebiteľov (Konsumentenschutzgesetz) z 8. marca 1979 (BGBl. 140/1979), v znení uplatniteľnom v konaní vo veci samej (ďalej len „KSchG“).

13 § 5c ods. 1 KSchG stanovuje:

„Spotrebiteľovi musia byť včas, ešte pred odoslaním jeho objednávky, poskytnuté informácie týkajúce sa týchto skutočností:

1. meno (názov podniku) a adresa na doručovanie;

2. hlavné charakteristiky tovaru alebo služby;

3. cena tovaru alebo služby, vrátane všetkých daní;

4. dodacie náklady, ak existujú;

5. údaje o spôsobe platby a forme dodania tovaru alebo poskytnutia služby;

6. existencia práva na odstúpenie od zmluvy, okrem prípadov uvedených v § 5f;

…“

14 § 5d ods. 1 a 2 KSchG stanovuje:

„1. Spotrebiteľ musí dostať potvrdenie v písomnej forme potvrdzujúce informácie uvedené v § 5c ods. 1 bode 1 až 6 [KSchG] v primeranom čase počas plnenia zmluvy a najneskôr v čase dodávky v prípade, že ide o tovar, ktorý nie je určený na dodanie tretím osobám, ak takéto informácie neboli dodané spotrebiteľovi v písomnej forme už pred uzavretím zmluvy. Takémuto písomnému potvrdeniu (oznámeniu informácií) môže zodpovedať aj potvrdenie na inom trvalom médiu, ku ktorému má spotrebiteľ prístup.

2. Okrem iných musia byť spotrebiteľovi včas oznámené v písomnej forme alebo formou trvalého média, ku ktorému má prístup, tieto informácie:

(1) informácie o podmienkach a podrobnostiach pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle § 5e, vrátane prípadov uvedených v § 5f bode 1;

(2) adresa obchodného sídla dodávateľa, na ktorú môže spotrebiteľ zasielať akékoľvek sťažnosti;

(3) informácie o službách a zárukách poskytovaných po predaji a

(4) podmienky možnosti zrušenia zmluvy uzavretej na dobu neurčitú alebo dobu presahujúcu 1 rok.“

15 § 5e ods. 1 až 3 KSchG stanovuje:

„1. Až do uplynutia lehoty uvedenej v odsekoch 2 a 3 je spotrebiteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo zrušiť podanú objednávku. Stačí, ak pred uplynutím lehoty odošle oznámenie o odstúpení od zmluvy.

2. Lehota na odstúpenie od zmluvy je sedem pracovných dní, pričom sobota sa za pracovný deň nepovažuje. Lehota na odstúpenie od zmluvy začne plynúť v prípade zmlúv na dodanie tovaru, od prijatia tovaru spotrebiteľom a v prípade zmlúv na poskytnutie služieb, od uzavretia zmluvy.

3. Ak si podnik svoje informačné povinnosti podľa § 5d ods. 1 a 2 nesplní, lehota na odstúpenie od zmluvy trvá tri mesiace od okamihu uvedeného v odseku 2. Ak si počas plynutia tejto lehoty podnik splní svoje informačné povinnosti, lehota na odstúpenie od zmluvy podľa odseku 2 začne plynúť v okamihu oznámenia informácií.“

16 Podľa § 5f ods. 1 KSchG nemá spotrebiteľ právo na odstúpenie v prípade zmlúv na služby, ktorých plnenie sa pre spotrebiteľa a s jeho súhlasom začalo pred koncom obdobia siedmich pracovných dní od uzavretia zmluvy.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 Content Services, spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá je založená podľa anglického práva a má pobočku v Mannheime (Nemecko), ponúka rôzne on-line služby na svojej internetovej stránke, ktorá je vyhotovená v nemeckom jazyku a je dostupná aj v Rakúsku. Prostredníctvom tejto stránky je predovšetkým možné si stiahnuť softvér ponúkaný bezodplatne alebo skúšobné verzie spoplatneného softvéru.

18 Aby užívatelia mohli používať túto stránku, musia vyplniť prihlasovací formulár. Pri podaní objednávky musia títo užívatelia označením vyznačeného miesta na prihlasovacom formulári prehlásiť, že akceptovali všeobecné obchodné podmienky a vzdali sa svojho práva na odstúpenie. Informácie podľa článkov 4 a 5 smernice 97/7, predovšetkým tie, ktoré sa týkajú práva na odstúpenie od zmluvy, sa užívateľom priamo nezobrazia, majú k nim však prístup kliknutím na odkaz nachádzajúci sa na stránke, ktorú na účely uzavretia uvedenej zmluvy vypĺňajú. Zmluvu o predplatení služby so spoločnosťou Content Services nemožno uzavrieť, ak dané miesto nie je označené.

19 Dotknutý užívateľ po odoslaní svojej objednávky dostane e-mail od spoločnosti Content Services obsahujúci odkaz na internetovú adresu, spolu s užívateľským menom a heslom. Tento e-mail tiež užívateľa informuje o tom, že ihneď po zadaní užívateľského mena a hesla dostane prístup k obsahu internetovej stránky a že prístupové údaje na túto stránku má uchovávať na bezpečnom mieste.

20 Uvedený e-mail neobsahuje žiadnu informáciu o práve na odstúpenie od zmluvy. K informáciám týkajúcim sa tohto práva sa dá dostať len pomocou odkazu uvedeného v tom istom e-maile.

21 V nadväznosti na to dostane užívateľ od spoločnosti Content Services faktúru za 12-mesačný prístup k údajom na internetovej stránke na čiastku vo výške 96 eur. Na tejto faktúre sa pripomína, že daný užívateľ súhlasil so zrieknutím sa práva na odstúpenie, a teda už nemá možnosť od zmluvy o predplatení služby odstúpiť.

22 Konanie vo veci samej sa začalo na základe žaloby, ktorú podala Bundesarbeitskammer, organizácia plniaca funkciu ochrany spotrebiteľa, ktorá má sídlo vo Viedni (Rakúsko) a napáda obchodnú prax spoločnosti Content Services z dôvodu, že táto prax porušuje viaceré predpisy práva Únie a vnútroštátneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľov.

23 Content Services, ktorá bola v konaní na Handelsgericht Wien neúspešná, napadla rozsudok daného súdu na Oberlandesgericht Wien.

24 Oberlandesgericht Wien uviedol, že v prejednávanom prípade informácie o práve na odstúpenie neboli uvedené v samotnom potvrdzujúcom e-maile a bolo ich možné získať iba pomocou odkazu, ktorý v ňom bol uvedený. Internetová stránka sa však môže kedykoľvek zmeniť, v dôsledku čoho už nebude spotrebiteľovi k dispozícii na trvalom médiu.

25 Keďže Oberlandesgericht Wien dospel k záveru, že na rozhodnutie v spore, ktorý prejednáva, je potrebný výklad ustanovenia smernice 97/7, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Postačuje na splnenie požiadavky článku 5 ods. 1 smernice [97/7], podľa ktorej musí spotrebiteľ obdržať potvrdenie vo forme dostupného trvalého média, ku ktorému má prístup, potvrdzujúce tam uvedené informácie, ak mu takéto informácie neboli dodané už pri uzavretí zmluvy, ak sú tieto informácie spotrebiteľovi sprístupnené na internetovej stránke podnikateľa prostredníctvom hypertextového odkazu nachádzajúceho sa v texte, o ktorom musí spotrebiteľ označením vyznačeného miesta v dialógovom okne vyhlásiť, že sa s ním oboznámil, aby mohol vzniknúť zmluvný vzťah?“

O prejudiciálnej otázke

26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 1 smernice 97/7 vykladať v tom zmysle, že obchodná prax spočívajúca v sprístupnení informácií spotrebiteľovi uvedených v tomto ustanovení len pomocou hypertextového odkazu na internetovú stránku daného podniku, spĺňa požiadavky vyplývajúce z tohto ustanovenia.

27 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že spotrebitelia nemajú pred uzavretím zmluvy na diaľku prístup k informáciám týkajúcim sa najmä práva odstúpiť od zmluvy iným spôsobom než kliknutím na odkaz, ktorý ich presmeruje na časť internetovej stránky spoločnosti Content Services. Vyplýva z neho aj to, že títo spotrebitelia po podaní objednávky dostanú od spoločnosti Content Services e-mail, ktorý neobsahuje nijakú informáciu s ohľadom na toto právo, ale nachádza sa v ňom odkaz na internetovú stránku danej spoločnosti, na ktorej je možné získať určité informácie týkajúce sa práva na odstúpenie.

28 Podľa článku 5 ods. 1 smernice 97/7 musí spotrebiteľ obdržať potvrdenie v písomnej forme alebo vo forme iného dostupného trvalého média, ku ktorému má prístup, potvrdzujúce relevantné informácie, a to v primeranom čase, ak mu takéto informácie neboli poskytnuté v písomnej forme alebo vo forme iného dostupného trvalého média už pred uzavretím zmluvy.

29 Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že ak obchodník poskytne spotrebiteľovi určité informácie pred uzavretím zmluvy inak ako písomným potvrdením alebo potvrdením na inom trvalom médiu, ku ktorému má spotrebiteľ prístup, má tento obchodník povinnosť potvrdiť relevantné informácie písomne alebo na takom médiu.

30 V konaní vo veci samej vyvstáva otázka, či obchodná prax, ktorú uplatňuje Content Services, zahŕňa poskytovanie relevantných informácií spotrebiteľovi na trvalom médiu pred uzavretím zmluvy, alebo neskôr, prijatím týmto spotrebiteľom potvrdenia daných informácií na takom médiu.

31 V prvom rade treba preskúmať, či sú v rámci uvedenej obchodnej praxe relevantné informácie „dodané“ spotrebiteľovi, alebo ich tento spotrebiteľ „obdržal“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 97/7.

32 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ani smernica 97/7, ani dokumenty relevantné pre jej výklad, akými sú *travaux préparatoires*, neposkytujú vysvetlenia presného rozsahu pojmov „obdržať“ a „dodať“ uvedených v článku 5 ods. 1 danej smernice. Určenie významu týchto pojmov sa preto musí zistiť podľa ich obvyklého významu, pričom sa zároveň zohľadnia súvislosti, v ktorých sa používajú, ako aj účel sledovaný právnou úpravou, v ktorej sa nachádzajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2005, easyCar, C-336/03, Zb. s. I-1947, body 20 a 21).

33 Pokiaľ ide o obvyklý význam, treba uviesť, že ako tvrdí aj Komisia, pojmy „obdržať“ a „dodať“ uvedené v tomto ustanovení, odkazujú na postup odovzdania, pričom prvý z hľadiska spotrebiteľa a druhý z hľadiska dodávateľa. V rámci postupu odovzdania informácií nie je nevyhnutné, aby osoba, ktorej sú určené, musela čokoľvek vykonať. Naopak v prípade zaslania odkazu zákazníkovi musí tento zákazník sám konať, aby sa dozvedel predmetné informácie, a v každom prípade musí na daný odkaz kliknúť.

34 Pokiaľ ide o kontext, v akom boli predmetné pojmy použité, treba pripomenúť, že článok 5 ods. 1 smernice 97/7 sa snaží zabezpečiť, aby spotrebiteľ obdržal informácie potrebné na riadne splnenie zmluvy, a predovšetkým informácie potrebné na výkon svojich práv spotrebiteľa, najmä práva na odstúpenie od zmluvy. Ako zdôrazňuje talianska vláda, toto ustanovenie obsahuje viaceré požiadavky smerujúce k ochrane spotrebiteľov, ktorí predstavujú slabšiu stranu v zmluvných vzťahoch uzatvorených na diaľku.

35 V tejto súvislosti treba tiež poznamenať, že hoci normotvorca Únie použil v článku 4 smernice 97/7 vo väčšine jazykových verzií neutrálnu formuláciu, podľa ktorej sa spotrebiteľovi „poskytnú“ relevantné informácie, v súvislosti s obchodníkom sa v článku 5 ods. 1 tejto smernice rozhodol použiť prísnejší pojem, podľa ktorého musí spotrebiteľ „obdržať“ potvrdenie daných informácií. Týmto pojmom sa totiž vyjadruje myšlienka, že pokiaľ ide o potvrdenie spotrebiteľom informácií, musí postačovať aj ich pasívne správanie.

36 Cieľ smernice 97/7 spočíva v priznaní širokej ochrany spotrebiteľom tým, že sa im priznajú určité práva v oblasti zmlúv na diaľku. Normotvorca Únie sa snažil, ako vyplýva z odôvodnenia 11 tejto smernice, dosiahnuť to, aby použitie prostriedkov komunikácie na diaľku neviedlo k zníženiu množstva informácií poskytovaných spotrebiteľovi.

37 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že ak sú informácie nachádzajúce sa na internetovej stránke predávajúceho dostupné len pomocou odkazu zaslaného spotrebiteľovi, tieto informácie nie sú tomuto spotrebiteľovi „dodané“ ani ich „neobdržal“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 97/7.

38 Po druhé treba preskúmať, či sa má internetová stránka, ktorej informácie sú spotrebiteľom prístupné pomocou odkazu zaslaného predávajúcim, považovať za „trvalé médium“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 97/7.

39 V tejto súvislosti treba konštatovať, že z uvedeného ustanovenia vyplýva alternatívna možnosť, a to, že relevantné informácie musí spotrebiteľ obdržať v „písomnej forme“ alebo vo forme „iného dostupného trvalého média“.

40 Z uvedeného možno vyvodiť, že normotvorca Únie stanovil dve možnosti riešenia, ktoré sú z funkčného hľadiska rovnocenné, a teda stanovil aj požiadavku rovnocennosti takých médií.

41 Za týchto podmienok, ako vyplýva z pripomienok zaslaných Súdnemu dvoru rakúskou a belgickou vládou, ako aj vládou Helénskej republiky, s ohľadom na náhradu papierového média je možné predpokladať, že v kontexte nových technológií zodpovedá požiadavkám ochrany spotrebiteľa, ak táto náhrada plní rovnaké úlohy, ako papierové médium.

42 Z toho vyplýva, že pomocou trvalého média sa v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 97/7 musí spotrebiteľovi zabezpečiť, rovnako ako pomocou papierového média, to, že bude vlastniť informácie uvedené v tomto ustanovení, aby mohol prípadne uplatniť svoje práva.

43 Ak určité médium umožňuje spotrebiteľovi uchovávať tieto informácie, ktoré sú mu osobne určené, zaručuje to, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj to, že budú dostupné na použitie počas primeraného času a umožňuje spotrebiteľom ich ako také reprodukovať, treba také médium považovať za „trvalé“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

44 Takýto prístup potvrdzujú aj definície pojmu „trvalý nosič“ poskytnuté normotvorcom Únie v iných právnych predpisoch, najmä v článku 2 písm. f) smernice 2002/65, v článku 2 bode 12 smernice 2002/92 a v článku 3 písm. m) smernice 2008/48. Hoci dané smernice nie sú v tomto prípade uplatniteľné, neexistuje nič, na základe čoho by sa bolo možné domnievať, ako uviedol generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, že tieto definície sa týkajú iného pojmu, než je pojem použitý v smernici 97/7. Toto konštatovanie platí tým skôr pre smernicu 2011/83, ktorá má od 13. júna 2014 nahradiť smernicu 97/7 a ktorá vo svojom článku 2 bode 10 definuje pojem „trvalý nosič“ použitím kritérií uvedených v predchádzajúcom bode.

45 Rovnaký prístup uplatnil aj Súdny dvor Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) vo svojom rozsudku z 27. januára 2010, Inconsult Anstalt/Finanzmarktaufsicht (E-4/09, EFTA Court Report, s. 86) pri výklade pojmu „trvalý nosič“ v zmysle smernice 2002/92.

46 Zo spisu pritom nevyplýva, že by internetová stránka predávajúceho, na ktorú je presmerovaný spotrebiteľ po kliknutí oznámeného odkazu, umožňovala tomuto spotrebiteľovi uchovávať informácie, ktoré sú mu osobne určené, takým spôsobom, že bude mať k nim prístup a bude ich môcť ako také reprodukovať počas primeraného času bez akejkoľvek možnosti jednostrannej zmeny ich obsahu predávajúcim.

47 Content Services poukazuje na správu European Securities Markets Expert Group (ESME) z roku 2007, ktorá rozlišuje medzi „bežnými stránkami“ („ordinary websites“) a „sofistikovanými stránkami“ („sophisticated websites“) a v ktorej sa dospelo k záveru, že niektoré sofistikované stránky môžu predstavovať trvalé médium.

48 Content Services tvrdí, že technický pokrok a rýchle zmeny nových technológií umožňujú vyhotovenie takých internetových stránok, ktorými sa dá zabezpečiť uchovanie, prístup a reprodukovanie informácií spotrebiteľom počas primeraného času aj bez toho, aby boli prenesené do sféry jeho pôsobnosti.

49 Bez ohľadu na to, či použitie takto vyvinutej internetovej stránky môže vyhovovať požiadavkám smernice 97/7, je nesporné, s čím aj sama Content Services súhlasila, že takú stránku nepoužíva na svoju činnosť, o ktorú ide vo veci samej.

50 Treba preto konštatovať, že internetovú stránku, ako je tá vo veci samej, ktorej informácie sú spotrebiteľom prístupné len pomocou odkazu poskytnutého predávajúcim, nemožno považovať za „trvalé médium“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 97/7.

51 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 smernice 97/7 sa má vykladať v tom zmysle, že obchodná prax spočívajúca v sprístupnení informácií uvedených v tomto ustanovení len pomocou hypertextového odkazu na internetovú stránku daného podniku nespĺňa požiadavky vyplývajúce z tohto ustanovenia, lebo tieto informácie nie sú predmetným podnikom ani „dodané“, ani spotrebiteľom „obdržané“ v zmysle tohto istého ustanovenia, ako aj preto, lebo internetovú stránku, ako je tá vo veci samej, nemožno považovať za „trvalé médium“ v zmysle uvedeného článku 5 ods. 1.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku sa má vykladať v tom zmysle, že obchodná prax spočívajúca v sprístupnení informácií uvedených v tomto ustanovení len pomocou hypertextového odkazu na internetovú stránku daného podniku nespĺňa požiadavky vyplývajúce z tohto ustanovenia, lebo tieto informácie nie sú predmetným podnikom ani „dodané“, ani spotrebiteľom „obdržané“ v zmysle tohto istého ustanovenia, ako aj preto, lebo internetovú stránku, ako je tá vo veci samej, nemožno považovať za „trvalé médium“ v zmysle uvedeného článku 5 ods. 1.

Podpisy